

TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

NÀNG CÔNG CHÚA BẢN THAN

Tranh: Phạm Ngọc Tuấn - Biên soạn: Hồng Hà

1210

họa bản ...

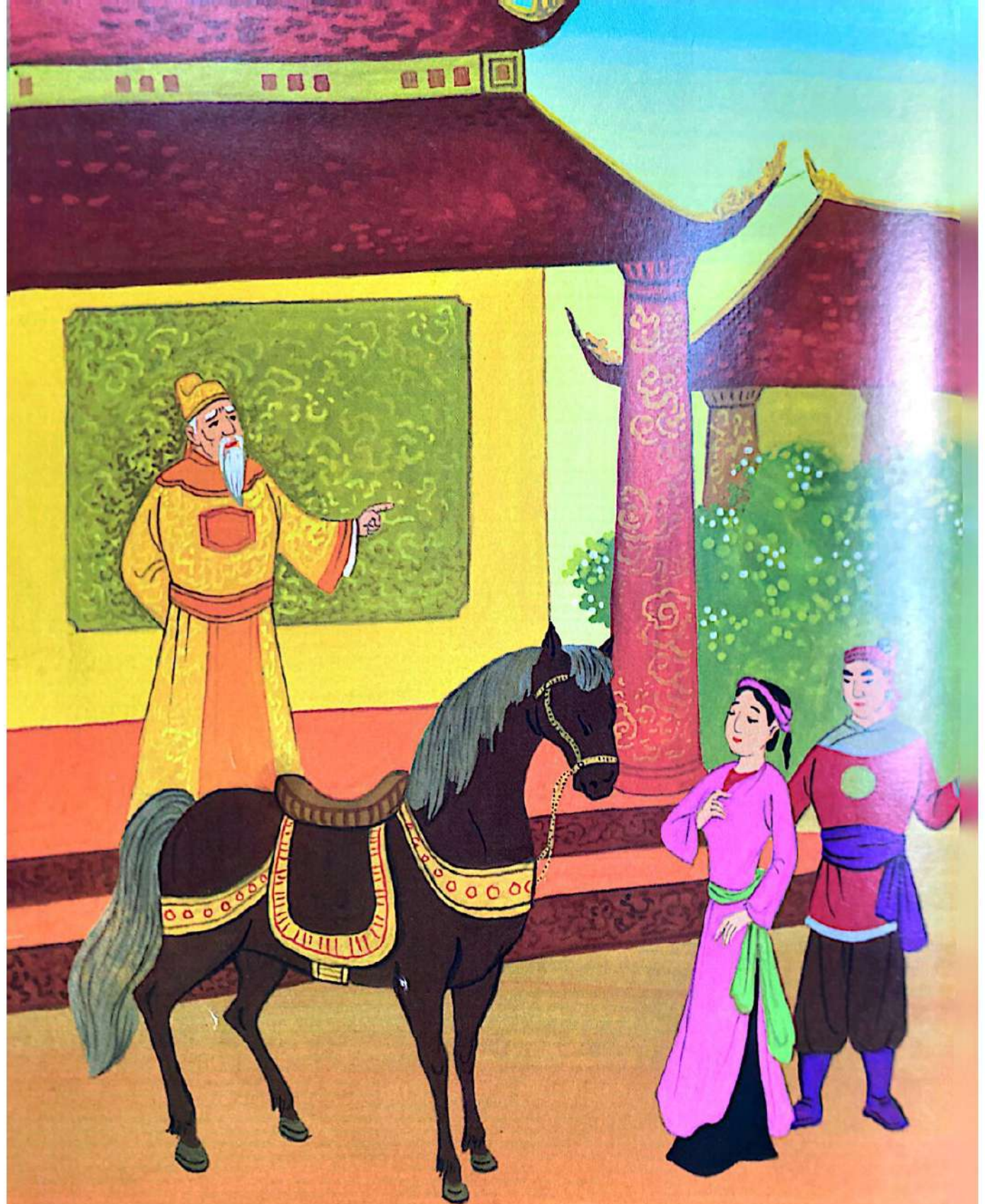

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

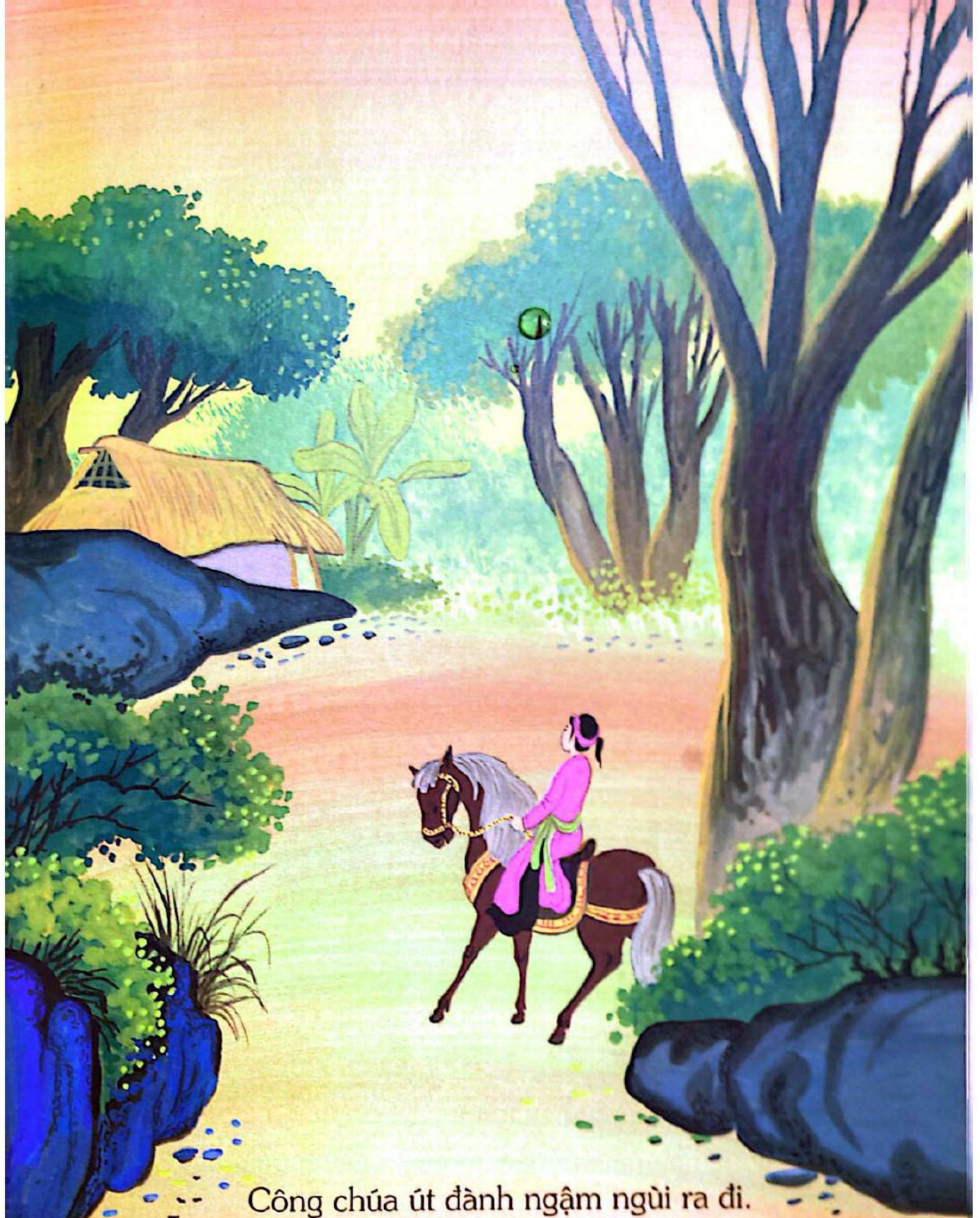

Vị vua nọ sinh được ba nàng công chúa nhan sắc tuyệt trần. Hai cô chị cậy thế con vua nên sống xa hoa, phung phí và kiêu căng tự phụ chẳng coi ai ra gì. Cả hai đều được vua cha gả cho con trai các quan đại thần. Riêng công chúa út thông minh khéo léo, thích sống tự lập. Tuy là cảnh vàng lá ngọc nhưng nàng chẳng ngại khó ngại khổ, siêng năng chăm chỉ làm mọi việc như những người thường dân.

Một ngày kia vì không chịu về làm dâu nhà quan tể tướng nên công chúa út bị vua cha giận dữ đuổi khỏi cung. Nhà vua không cho nàng mang theo thứ gì ngoài một con ngựa mù.

Công chúa út đành ngậm ngùi ra đi.
Con ngựa đồng hành cùng nàng tuy mù nhưng bốn vó
lại như có mắt. Nó lặng lẽ chở công chúa theo đường cái
quan đi mãi, đến sẩm tối cả hai mới dừng lại trước một
ngôi nhà tranh nhỏ.

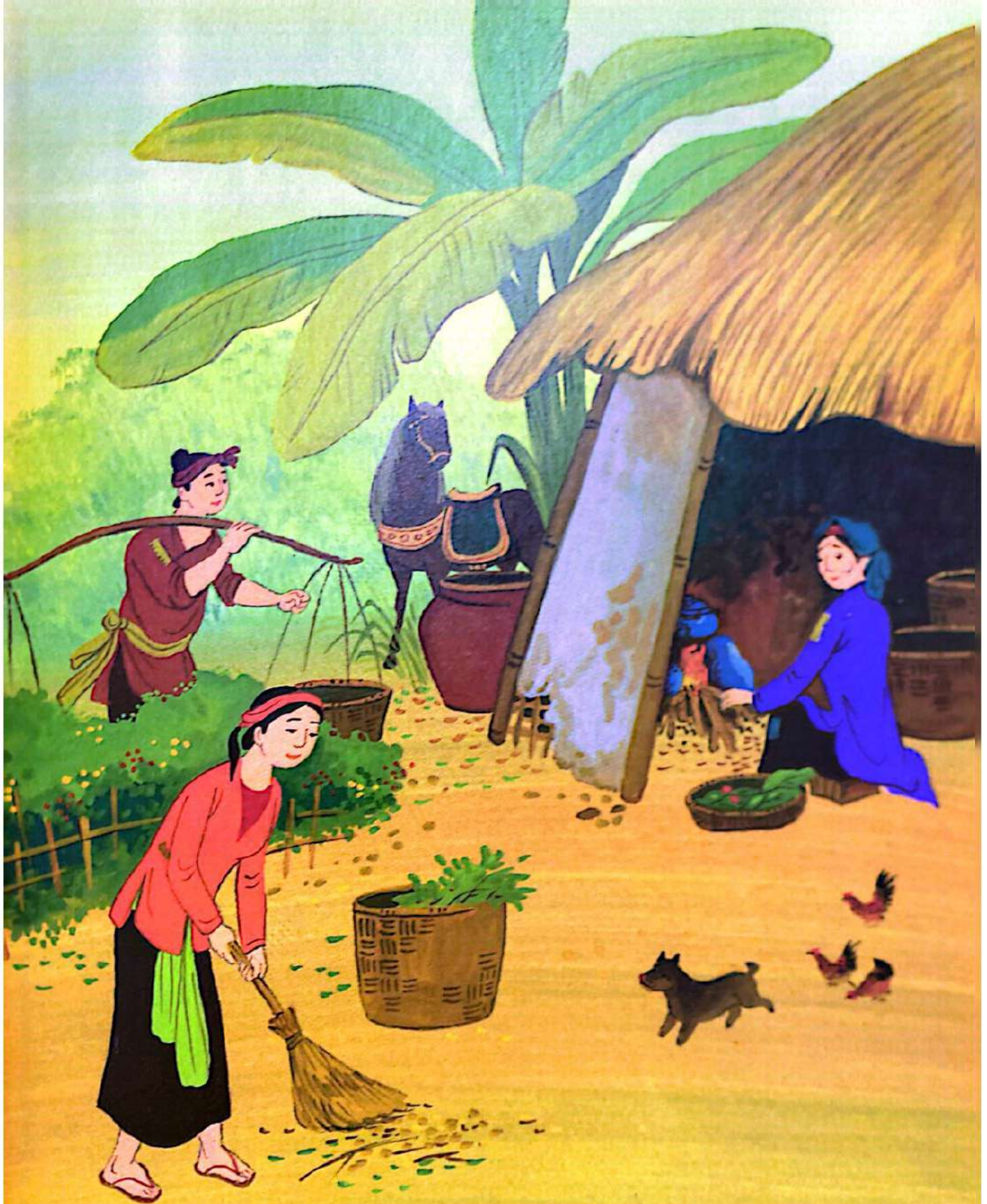
Trong nhà chỉ có hai mẹ con chàng trai làm nghề đốt than sinh sống. Nghe công chúa kể lại chuyện của nàng, mẹ con chàng đốt than thương cảm, giữ nàng lại nghỉ ngơi qua đêm.

Thấy mẹ con chàng trai hiền lành và tốt bụng, công chúa ngỏ ý xin được ở lại làm dâu con trong nhà, nhưng cả hai mẹ con chàng đốt than đều sợ hãi chấp tay xin từ chối.

Công chúa nắn nỉ mãi, bà mẹ thương nàng thân gái
lặn lội dặm trường nên cuối cùng đành liều ưng thuận.
Từ ngày có thêm công chúa, ngôi nhà nhỏ của bà mẹ
con họ đầm ấm vui vẻ hơn nhiều.

Sáng nào bà cụ cũng dậy nấu cơm cho con trai ăn no rồi mới đi làm. Chàng đốt than cũng dậy sớm ra suối gánh nước về cho mẹ rồi mới vào rừng. Còn công chúa thì quét dọn sân vườn và chăm sóc con ngựa mù.

Thấy quanh nhà có nhiều đất hoang, cỏ mọc
um tùm, công chúa ra sức khai khẩn đất ấy thành
nương rẫy để gieo lúa trồng ngô.

Chiều đến, khi chàng đốt than từ rừng trở về, nàng ra đón chồng và đem than đi bán. Cuộc sống của công chúa cứ thế êm ả trôi.

Một hôm đang cuốc đất, công chúa thấy lưỡi cuốc
bập phải một hòn đá to bằng quả trứng vịt. Nàng
nhặt hòn đá định vứt đi, nhưng khi cầm lên tay, nàng
bàng hoàng nhận ra đó là một cục vàng.

Hôm sau, công chúa lại cuộc được mấy
cục vàng nữa, nàng mừng rỡ gói ghém
cẩn thận rồi cất đi, đợi dịp sẽ dùng đến.

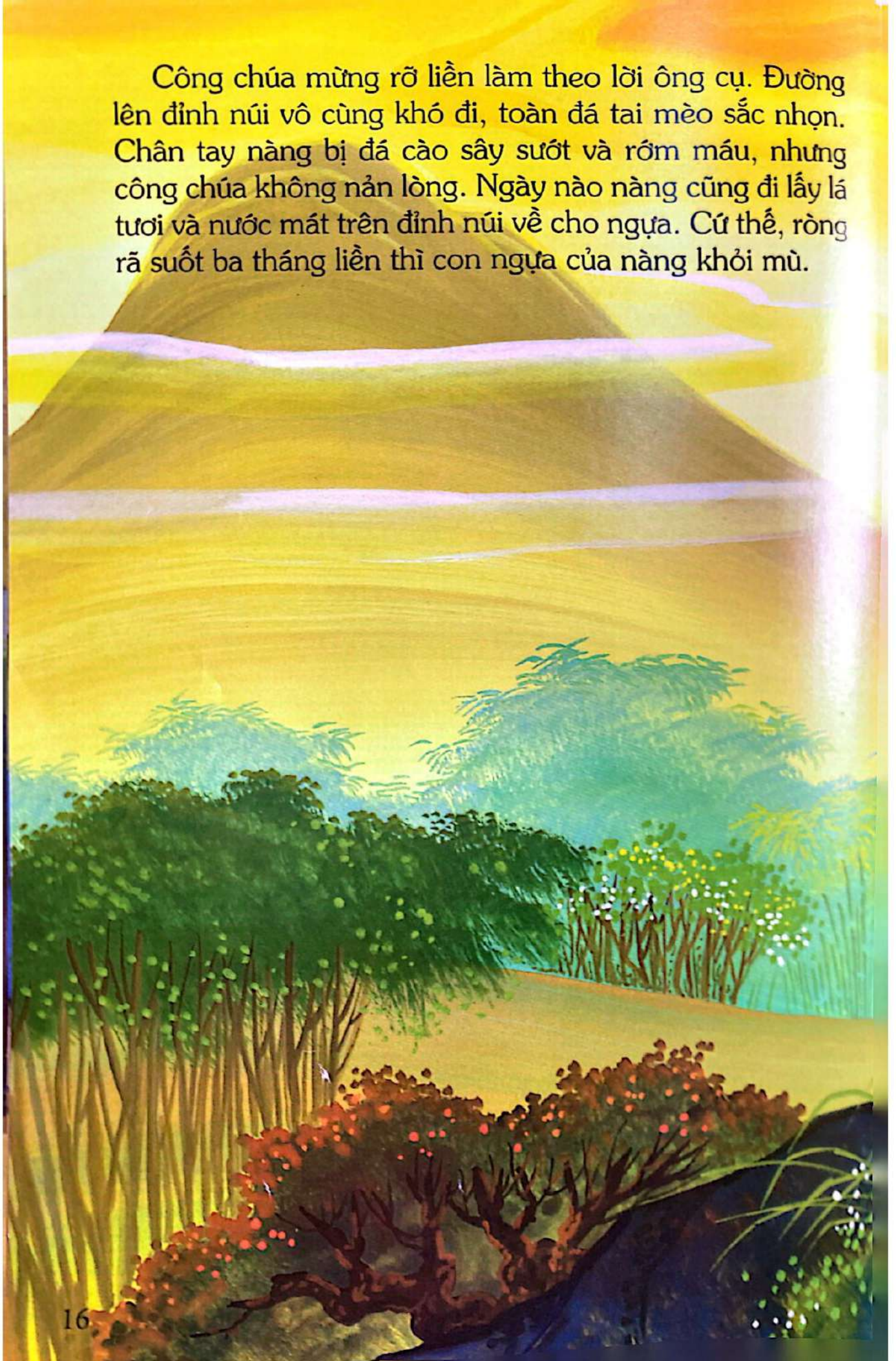

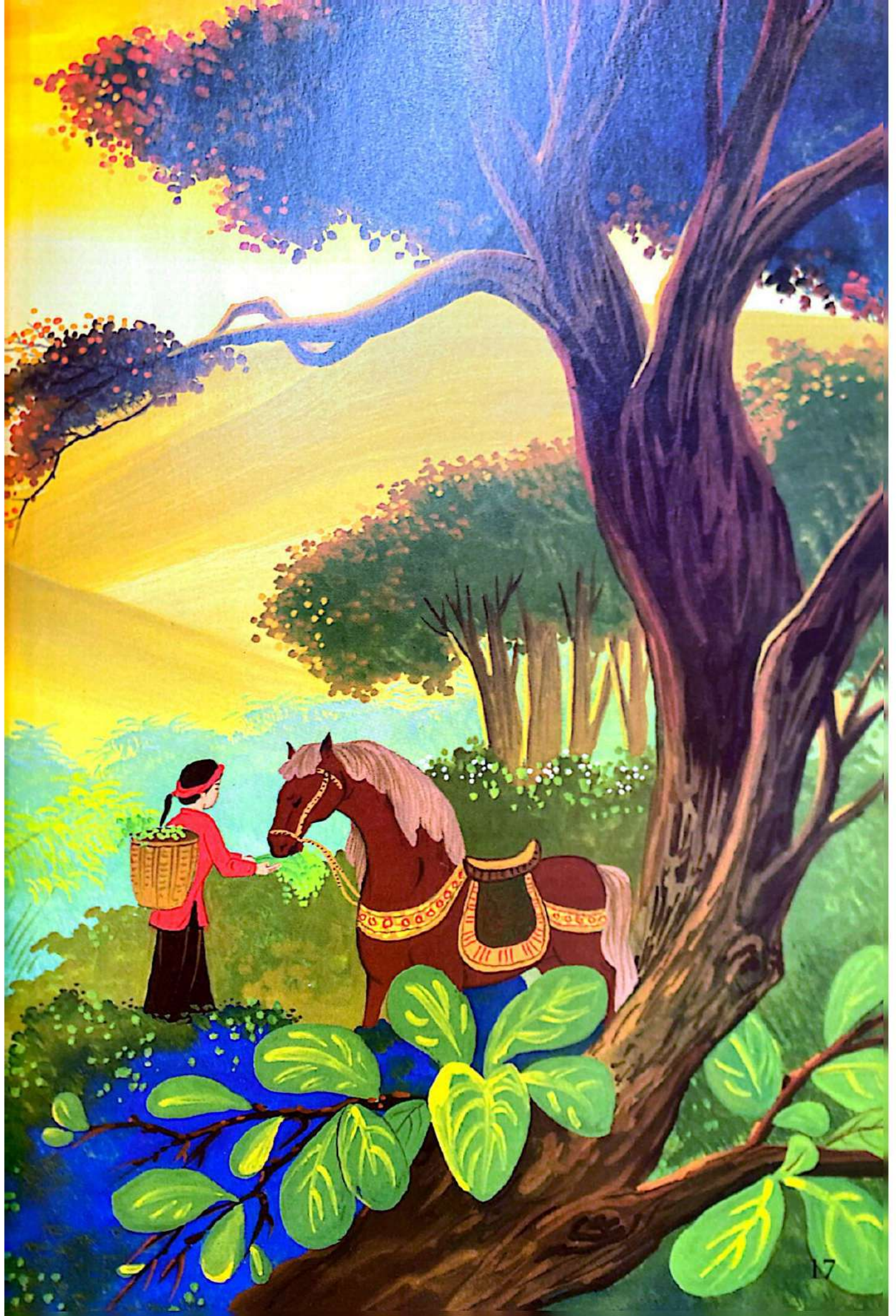
Tuy bận rộn suốt ngày, nhưng công chúa không lúc nào quên con ngựa mù. Nàng thường tìm những nơi cỏ ngon đưa ngựa đến ăn. Một hôm đang dắt ngựa đi, tình cờ nàng gặp một cụ già. Ông cụ bảo:

- Ta biết con rất quý con ngựa, nên ta mách cho con điều này: Con hãy lên đỉnh núi Tiên, lấy nước giếng trên đỉnh núi về cho ngựa uống, lấy lá cây thuốc mọc sát bờ giếng đó về cho ngựa ăn thì mắt ngựa sẽ sáng lại.

Công chúa mừng rỡ liền làm theo lời ông cụ. Đường lên đỉnh núi vô cùng khó đi, toàn đá tai mèo sắc nhọn. Chân tay nàng bị đá cào sây xước và rớm máu, nhưng công chúa không nản lòng. Ngày nào nàng cũng đi lấy lá tươi và nước mát trên đỉnh núi về cho ngựa. Cứ thế, ròng rã suốt ba tháng liền thì con ngựa của nàng khỏi mù.

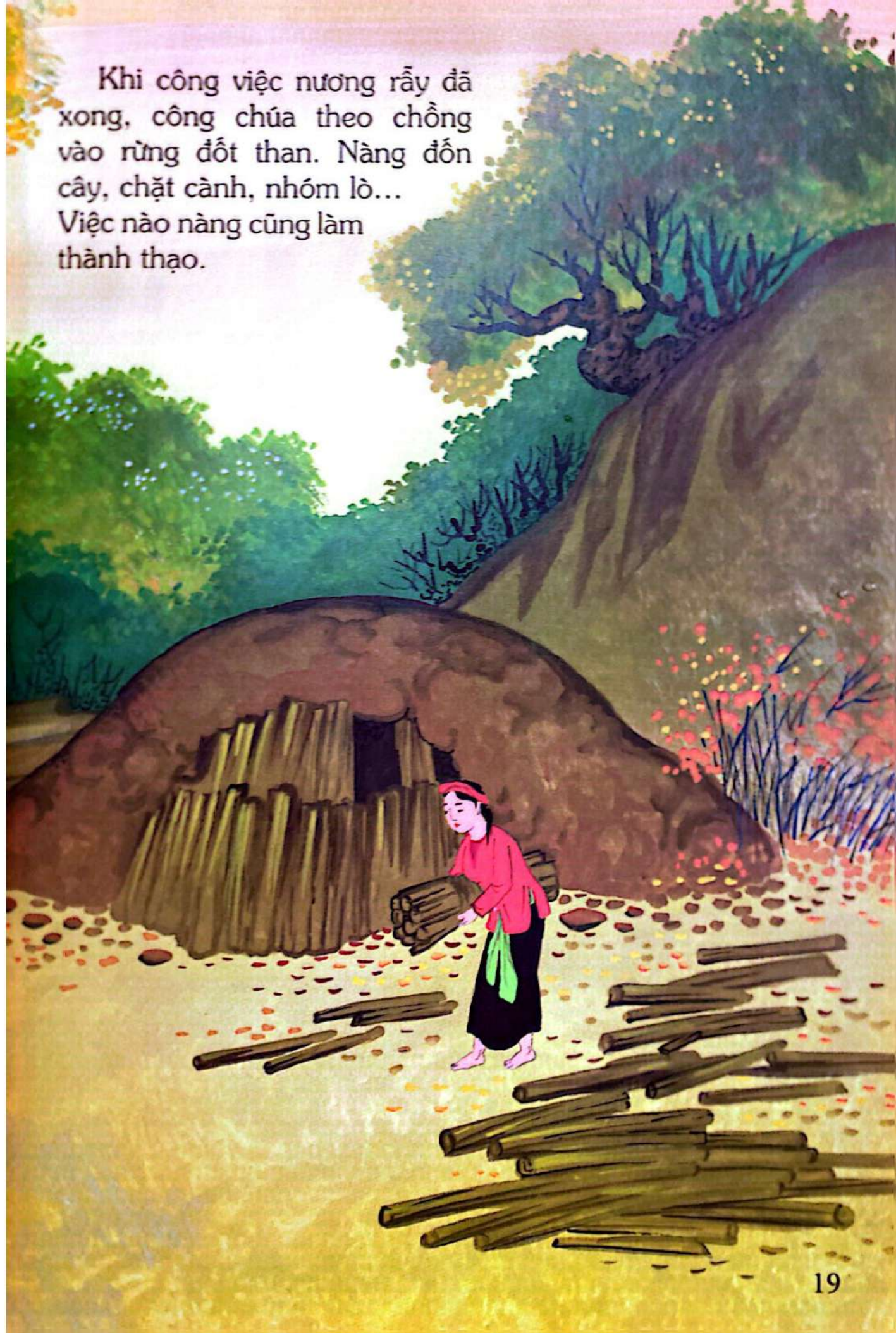

Từ đó, ngày ngày ngựa giúp chủ nhân thò than từ rừng ra thẳng chợ nên công việc của vợ chồng chàng đốt than đỡ vất vả hẳn đi.

Khi công việc nướng rẫy đã xong, công chúa theo chồng vào rừng đốt than. Nàng đốn cây, chặt cành, nhóm lò... Việc nào nàng cũng làm thành thạo.

Một buổi sáng,
khi đang đào lò
đốt than, công
chúa lại đào trúng
một vĩa vàng.
Nàng sung sướng
cùng chồng gom
vàng lại để chuyển
về nhà.

